

In memoriam - Varga Csaba

2012 július 04. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

2012. június 15-én hazatért korunk nagyszer? gondolkodója. E sorok írója vasárnap még dedikáltatott nála a Vörösmarty téri könyvvásárban, beszélgettünk egy keveset a világ válságos állapotáról, majd … jött a hír.

S most a nekrológ (s hogyan fejtené magyar gyökök útján értelmes magyar szóvá ezt is?) helyett had mutassam be egyik f? m?vét, a „Jel, jel, jel, avagy az ABC 30000 éves története” cím? kötet. Méltatni így kezdem: vállalt témájában, felvetett kérdésében, állításának bizonyításában egyedülálló, nincsen mihez hasonlítani. Nem azért merem ezt állítani, mert oly igen nagy a m?veltségem, hanem mert bár vastagon ellentmond elterjedt nézeteknek, felrúg régi megszokásokat, komoly cáfolata máig nem jelent meg. Nem csak gondolkodása min?ségében, de szakmai tisztességében is kivételes m?: azzal indul, hogy igazolja magát:

„Az írás múltjának feltárása ügyében jogos lehet a velem szembeni gyanú, ugyanis a matematika tanáraként (s egykori sakkozóként) filmrendez?, fest?, grafikus vagyok, animációs filmeket rendezek, szobrászkodom, zenét szerzek, két kultúrtörténeti-kultúrfilozófiai nagyesszé kötet, s egy kis verses könyvet is megjelentettem már (utóbbit csak gyerekeknek!), de még filmproducerként is dicsekedhetek néminem? nemzetközi hírnévvel. … M?vész vagyok, s az írott jelek megjelenési formája bizony színtiszta m?vészeti probléma.”

11. old.

Ez után megfogalmaz egy tételt, amelynek bizonyítására szolgál a következ? négyszáz oldal:

„Azok az emberek, akikr?l Sautuola állította els?ként, hogy képesek voltak remekm?vek festésére, nem csak festettek, hanem írtak is.” 17. old.

Utána módszertani meghatározásokkal karózza fel munkáját (és ezekhez következetesen tartja is magát):

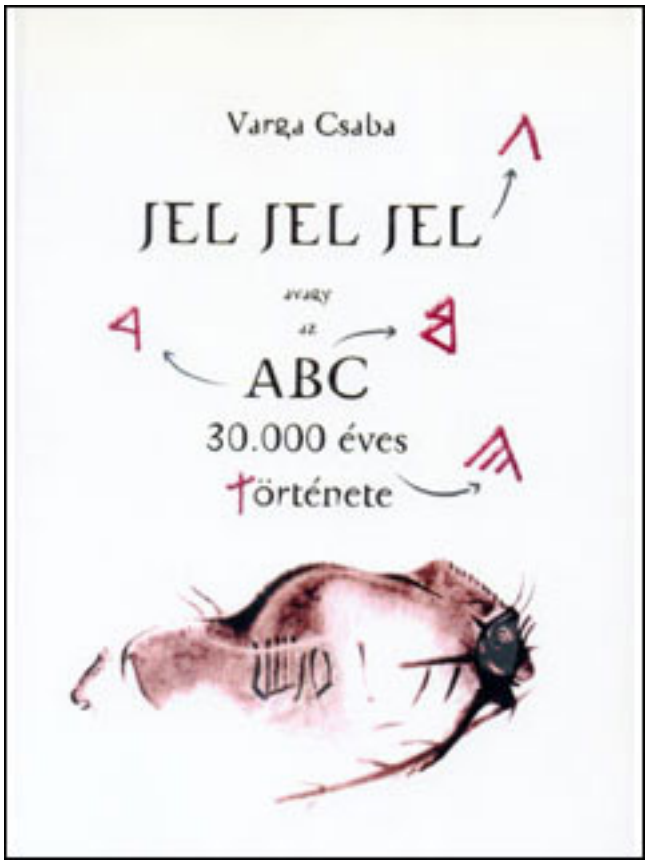
„ Úgy írtam mondatról-mondatra a könyvemet, hogy egyetlen állításra sem építettem állítás-sorozatot. Így egy esetleges téves adat (például hamisítvány, nem h?séges másolat), egy íráslelet pár jelének hibás értékelése, a kútf?k apró-csepr? tévedései stb., nem ingathatják meg a könyv alapvet? következtetéseit.”

17. old.

B?séges kultúrtörténeti kitekint? után vág bele a f? irányba: valóban volt-e írása a korai embereknek, és ha volt, milyen volt az? Egészen bátor megoldással deríti fel a dolgot. El?bb alaposan körüljárja a létez? írásrendszereket,

megvizsgálja a bet? fogalmát, és a levont következtetések, valamint egyszer?, de közismert/el?re bemutatott geometriai elvek alapján megtervezi azt az ábécét, amely várhatóan alkalmas egy egész emberiség egyetemes használatára. S hogy szó ne érhesse a ház elejét, innent?l -111-ik oldaltól végig, több mint háromszáz oldalon, a bizonyítással foglalkozik. Összeveti az általa tervezett, vélhet?en általános használatra alkalmas ÁBC-t a leg?sibb barlangi festményeken el?forduló jelekkel, majd id?ben el?re haladva a világ nagy írásrendszereinek els? el?fordulásaival, nem kihagyva a mi „rovás”írásunkat sem. Itt csak annyit mondhatok, lesz meglepetés.

Összefoglalva, az ember egyetemes kultúrtörténetének egyik alapkérdését vette el? Varga Csaba. M?vében igazolta személyét, bemutatta a problémát, vagyis feltette a kérdést, felvázolt egy általa ajánlott megoldást, majd a kötet terjedelmének háromnegyedében aprólékos részletességgel bizonyította feltételezésének helyességét. A m? fogalmazásának egyszer?sége, gondolatmenetének szikár következetessége és váratlan eredményének szoros bizonyítása kizár minden kétséget: az emberiség négy-ötezer évvel ez el?ttig egységes írást használt.

(Jel, jel, jel, avagy az ABC 30000 éves története, Fríg kiadó, 2001)

„Isten tündökl? világából küldöm üzenetemet. Egy olyan világból, ahol már nincs könny, fájdalom, ahol megnyugszik a lélek. Végtelen békességben, harmóniában, izzó, sisterg? szeretetben élünk mi itt, a hazataláltak. A megnyugodtak, a mindent birtoklók. Bizony, amíg a Földön éltem, nyugtalan volt a szívem. Szükségszer?en nyugtalan.” web-hang.hu 37/3883.

Pogány István - Szerz? a Flag Polgári M?hely tagja

Ajánló